

Overweging: Feest van de heilige Familie en Oudejaarsdag: Vervuld van wijsheid

Lezingen: Genesis 15,1-6; 21,1-3; Lucas 2,22-40 of 22.39-40

31 december 2017

René Hornikx

Goede mensen

Het fundament en de voedingsbodem van ons leven ligt in onze kinderjaren. En die kinderjaren dragen we een levenslang mee. Ze geven vorm aan ons leven en we kunnen er op terugvallen in tijden van onzekerheid en twijfel.

In mijn kinderjaren ligt de basis voor wat ik in mijn leven als mijn voornaamste taak heb gezien. Ik was het tweede kind in een gezin met zes kinderen. Mijn ouders hadden een kleine boerderij. Mijn oudste broer deed alle werkzaamheden buitenshuis. Alles wat hij deed werd gezien. En hij was goed in wat hij deed. Hij werd ervoor geprezen, zowel door mijn ouders als door burens. Voor mij waren kleinere karweitjes voorbestemd. Allerlei kleine werkzaamheden die niet gezien werden ook als ze af waren. Ik werd er zelden om geprezen. Als kind trok ik met mijn oudste broer samen op. Toen hij zes jaar geleden overleed, voelde zijn dood voor mij als een amputatie. Ik was een deel van mezelf kwijt.

Mijn kinderjaren hebben mij gevormd en me geleerd deemoedig te zijn, doen wat er van me gevraagd wordt, mijn afkomst nooit verloochenen en dienstbaar zijn aan anderen. Ik heb geleerd hoe belangrijk het is om op gelijke hoogte te staan van anderen. Om elkaar in de ogen te kunnen kijken en met elkaar te kunnen spreken van mens tot mens, zoals we lezen in Exodus waar *'God tot Mozes sprak van aangezicht tot aangezicht, zoals een mens met zijn medemens spreekt'* (Exodus 33,10).

Ik heb ervaren dat daar waar we elkaar aankijken en naar elkaar omzien we voor elkaar een toekomst openen, en dat daar God aan het licht komt.

Bijbels gesproken begint je leven niet met de eerste ademhaling bij de geboorte, maar bij het uitroepen van je naam.

Je bent pas iemand als je naam over je wordt uitgeroepen: Jezus is zijn naam, die naam betekent: God bevrijdt, dat wil zeggen mensen ruimte geven om in vrijheid en vreugde te leven. Hij zal mensen vrij maken, bevrijden van alles wat hen bedrukt en gevangen houdt.

Mijn ouders gaven me de naam René, die naam betekent: herboren. Dat wil zeggen mensen herboren laten worden uit het cocon van de institutionele kerk om gelovig op eigen benen te staan. Zodat mensen, bevrijdt van onnodige ballast, hun eigen weg kunnen gaan in vrijheid en vreugde. Dat is mijn levensmissie geweest, ook in het voorbije jaar en voor het komende jaar.

In het evangelie hebben we gehoord dat Jozef en Maria met hun zoon naar de tempel gaan om hem aan God te laten zien (= opdragen). Als ze bij de tempel aankomen staan hen twee bejaarden mensen, Simeon en Hanna, op te wachten. Simeon was goed en eerlijk en trouw aan God. God had hem beloofd dat hij de bevrijder van mensen zou zien, voor hij zou sterven. De geestkracht van God was in Simeon om trouw te blijven en vol te houden. We zien een oude man, op de drempel van leven en dood. Hij houdt het kind in zijn armen, zegent het.

Een kind is toekomst. In dit kind ziet hij, als in een visioen, het licht en de vrede opgaan voor alle volken. En dan zingt de oude Simeon:

'Heer, ik ben uw dienaar.

*Nu kan ik rustig sterven,
zoals u mij beloofd hebt.*

Want nu heb ik zelf de redder gezien.

U hebt hem gestuurd om alle volken te redden.

Hij is het licht,

hij wijst de volken de weg naar u.

Hij is de held van uw volk Israël.' (uit: Bijbel in gewone taal, 2014)

Simeon is wijs genoeg en ziet ook dat niet alle mensen Jezus zien als het licht van de wereld. Er zullen mensen tegen hem zijn en er zullen mensen zijn die door hem overleefd worden geholpen. Hij zal blinden laten zien, lammen laten lopen, doven laten horen en naaste worden van hen die alleen zijn. Simeon ziet in Jezus het oude visioen van Jesaja bewaarheid worden. Het stemt hem vreugdevol dat op de drempel van zijn leven in vervulling gaat wat God hem heeft beloofd: Een nieuwe toekomst voor zijn volk.

Naast Simeon staat Hanna, 84 jaar, zeven maal twaalf jaar. Heilige getallen: zeven is het getal van God en twaalf staat voor de stammen van Israël, voor alle volkeren. Een zorgvuldig aaneengeregen snoer van jaren in trouwe dienst aan God. Samen staat ze naast Simeon en samen zien ze een nieuwe toekomst. Een beloftevolle toekomst die bevrijding brengt voor alle mensen.

Twee bejaarde mensen, dankbaar voor wat was, hoopvol op de drempel van hun leven en dood.

Vandaag is het oudjaarsdag. De deur van het oude jaar valt bijna dicht. Nog even en het jaar 2017 is geweest. Kijken wij net als Simeon en Hanna dankbaar terug op het afgelopen jaar? Een jaar dat voor iedereen verdriet en zegening bracht. Een jaar vol herinneringen die we mogen meedragen naar het nieuwe jaar. Net zoals we de herinneringen uit onze jeugd meedragen in ons leven.

Vanavond staan we op de drempel van het nieuwe jaar. Als de deur naar het nieuwe jaar opendraait spreken we wensen, verwachtingen en beloftes uit of overwegen ze in ons hart. Over het nieuwe jaar dat komt, spreek ik vandaag de zegen uit van Mozes. God zei tot Mozes, als je je volk zegent doe het dan met deze woorden:

'De Heer zal jullie gelukkig maken en jullie beschermen. De Heer zal bij jullie zijn en voor jullie zorgen. De Heer zal aan jullie denken en jullie vrede geven.'
(uit: Bijbel in gewone taal, 2014)

Mijn wens voor het komende jaar is bescheiden en bestaat uit slechts een woord. Dat ene woord heb ik niet uit mezelf. Ik leen het van Augustinus. Hij zei: *'Bemin'*. Aan dit ene woord voegde hij toe: *'en doe voor de rest wat je wilt'*.

Weet wel dat mensen die van elkaar houden in vrede leven. Ik wens ons dit van ganser harte. Dan kunnen we van harte zingen: *'Daar waar liefde is en vrede, daar waar liefde is, daar is God met ons'*. (Gezangen voor Liturgie, nr. 528)

Moge het zo zijn.